

EWELINA MAKOSA

BIO

Ewelina Mąkosa, urodzona w 1986 roku w Warszawie. Artystka multidyscyplinarna. Zajmuje się malarstwem, tworzy prace video, animacje oraz instalacje. W działaniach artystycznych odnosi się do problematyki post-pamięci i relacji człowiek-przedmiot. Analizuje możliwe formy przechowywania wspomnień przede wszystkim poprzez artefakty jako nośniki pamięci. Stopień doktora uzyskała na Uniwersytecie Artystycznym w Poznaniu. Studia doktoranckie ukończyła na Wydziale Nowych Mediów w Pracowni Przestrzeni Malarskiej na Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie. W 2012 roku uzyskała tytuł magistra sztuk pięknych na wydziale Architektury Wnętrz. Brała udział w wystawach w Polsce i za granicą.

OBSZAR ZAINTERESOWAŃ ARTYSTYCZNYCH

Przedmiot uzupełnia człowieka, opowiada jego historię. Już w dzieciństwie jesteśmy otoczeni przedmiotami i zaczynamy wchodzić z nimi w interakcje. To one kształtują przestrzeń i wyznaczają pewne granice. Często są one niejednoznaczne, jak granica między przedmiotem a bytem. Przedmioty nas dookreślają. Identyfikujemy się z nimi. Nie tylko ciało jest powierzchnią rejestrowania zdarzeń, ale także przedmioty, którymi to ciało się otacza. Istotą mojej pracy artystycznej jest ontologia przedmiotów. Artefakty pozostają z ludźmi w symbiotycznej, choć hierarchicznej relacji.

Wychodząc od myśli filozoficznej i analizy książki „Objects Untimely: Object-Oriented Philosophy” Harmana Grahama, gdzie świat zewnętrzny istnieje niezależnie od nas samych, naszych języków, myśli i przekonań, gdzie Harman dąży do uchwycenia rzeczywistości obiektów – a nie tej związanej z naszym codziennym doświadczeniem, ale rzeczywistości ukrytej, spekulatywnej. Myślę, że analiza podstaw filozofii obiektowej może być punktem wyjścia do przededefiniowania relacji z przedmiotem i budowania samoświadomości w relacji do natury jako alternatywa do rzeczywistości konsumpcyjnej, która nas otacza.

Motywacją do stworzenia instalacji artystycznej, jest obserwacja świata materialnego, nieustannie narastającej konsumpcji oraz brak perspektywicznych i konkretnych rozwiązań dotyczących nadprodukcji. Chciałabym mieć moliwość rozbudowania dotychczasowych działań w zakresie tworzenia instalacji, aby móc tworzyć prace bardziej rozbudowane, z mocniejszym przekazem, trafiające do szerszego grona odbiorców.

"NON-PLACES", GALERIA LITE-HAUS, BERLIN, 2023

Termin NON-PLACE (NIE-MIEJSCE) został zdefiniowany przez francuskiego antropologa i etnologa Marca Auge. W swojej wystawie rozwinęłam to określenie, również o przestrzeni porzucone, które niezależnie od miejsca geograficznego przyjmują podobny charakter. Wystawa jest osobistą analizą-refleksją na temat NIE-MIEJSC, doświadczeń z opuszczonymi, zapomnianymi przestrzeniami i tego, jak postrzegamy te miejsca dzisiaj. Często są to przestrzenie zawieszone w czasie, gdzie to czas i jego upływ przejął kontrolę. Takich miejsc współcześnie jest wiele w skali globalnej, bez użytecznych i opuszczonych, oczekujących zmiany. Wydobywam z tych miejsc przedmioty, którym nadaję nowe znaczenia w odniesieniu do problematyki postępującego kapitalizmu oraz post-pamięci.

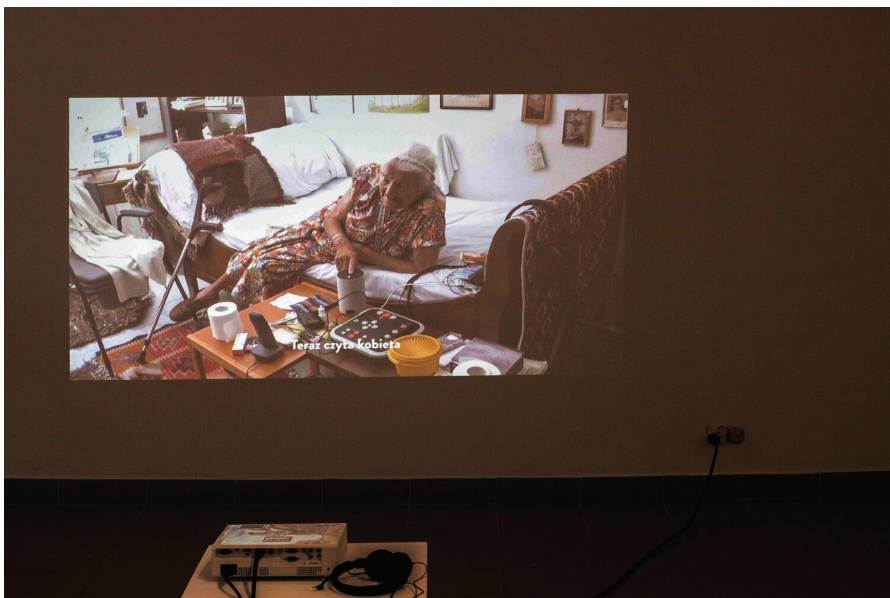
THE ORDER OF THINGS, GALERIA ERSTERERSTER, BERLIN, 2023

Refleksja nad relacją z przedmiotami, które są stale pomijane w codziennym życiu, jest głównym tematem mojej wystawy. Większość otaczających nas przedmiotów wspiera codzienną aktywność człowieka, jednak rzadko poddawane są refleksji. Zwracam uwagę na przedmioty, które wyszły z obiegu. Szukam rzeczywistości rzeczy. Zrozumienie tego, jak te przedmioty istnieją, pozwala nam dowiedzieć się więcej o nas samych. Pozostają z nami w symbiotycznym związku, a nie hierarchicznej relacji. Stanowią przedłużenie naszego ciała. Instalacja oraz obrazy olejne są również kontynuacją mojej poprzedniej wystawy: pt. "Unuseful" o przedmiotach zbędnych, niechcianych pozostawionych przez zmarłych. Wystawa skupiona na materii tej cielesnej przedstawionej w formie malarstwa (tkanki organiczne, plamy, pulsowanie krwi) oraz przedmiotu zdegradowanego, zbędnego przedstawionego w formie instalacji.

POŚMIERTNOŚĆ I ŚLADY CIELESNOŚCI, GALERIA SPOKOJNA, WARSZAWA, 2019

Badanie transformacji kulturowej i egzystencjalnej przez pryzmat zaniku świata tradycyjnych przedmiotów i narzędzi. Skupiam się na bardzo aktualnym temacie, który definiuję jako "kryzys śladu". Jest nim nieodwracalne zanikanie tradycji i form komunikacji międzypokoleniowej. Ta komunikacja była kiedyś pełna zmysłowych doznań i doświadczeń. Obecnie możemy zauważyć utratę całego bogactwa wirtualnej i dotykowej różnorodności minionego stulecia. Stajemy się postludźmi uwikłanymi w technologiczną codzienność, nieświadomie odrzucając niektóre z naturalnych nawyków człowieka. Jest to szczególnie widoczne teraz, gdy jesteśmy zamknięci w naszych domach pozbawieni naturalnych form komunikacji z innymi ludźmi.

UNUSEFUL, LITE - HOUSE Galerie + Projektraum, Berlin, 2017

"Unuseful" pokazuje kwestię przemijania w kontekście materialnego środowiska, w którym żyjemy i które tworzymy wokół siebie. Zdjęcia wyrażają kwestię ludzkiej śmierci w obliczu używanych przedmiotów. Przestrzeń mieszkania pokazuje środowisko, w którym czas się zatrzymuje, gdy właściciel umiera. Czeka na przemianę.

